

VIÐMERKINGAR

Góðtaka ikki at verða settir í síðstu røð

Jonhard West
Tvøroyri

Suðuroy og restin av útjaðaranum eru heilt gloymd av landstýrinum í hesum fullveldistíðum. Tað verður bert hugsað um fullveldið og hvussu Føroya fólk skal lumpast til at atkvøða ja á atkvøðuni í mai.

Útjaðarin, ið eisini skuldi fáa ágóðan av oljvinnini, er heilt gloymdur, og alt virksema í sambandi við oljvinnuna verður lagt í miðstaðarøkið. Øll lyftini um at okur eisini skuldu fáa nakað av virkseminum, vísu seg at vera nokur tómlufti, ið okur vóru býtt nokk

at trúgva uppá. Okur áttu at vitað, at tað fór at verða sum so vanligt, og at okur einki fóru at fáa. Meðan meir og meir verður lagt í miðstaðarøkið, verður enn lovað okkum ein part av virkseminum. Eg kundi hugsað mær at fingið at vita, hvat nú er eftir at leggja í Suðuroy og sum skapar nokur arbeiðspláss, tí sum nú er hava tey, ið fara av oynni fyrri at fáa sær eina útbúgving, ongan móguleika at flyta aftur í oynna eftir lokna útbúgving. Tað er á hesum øki, at okkurt má verða gjørt, um fólk framhaldandi skal hava móguleika at búgva í oynni.

Um úrtslitið av fólka-

atkvøðuni í mai, verður eitt ja, so verður eingin sum helst móguleiki at verða búgvandi í Suðuroy, tí so fáa vit eingi nýggj arbeiðspláss suður, og fleiri av teimum fyrstokum, ið eru her suðuri, fara á húsaðagang. Í einum føroyskum fullveldi verður oyggin avtoftað, tí einasta staðið, ið kemur at klára seg "hampuliga", verður miðstaðarøkið.

Tí fari eg nú at taka undir við Finnleifi Gutesen um at tað hevði verið uppá sítt pláss, at tað á atkvøðu-seðlunum í Suðuroy var ein annar móguleiki at velja, og hann skuldi verið, at um føroyingar atkvøða ja fyrri fullveldisætlanini hjá

landsstýrinum, so skulu suðringar kunna velja, um okur framhaldandi vilja verða ein partur av Føroyum, ella um okur vilja loysa frá restini av Føroyum.

Um úrtslitið av fólka atkvøðuni verður eitt nei, so muga allir Suðringar standa saman fyrri at menna oynna og vísa, at okur ikki góðtaka at verða settir í síðstu røð.

Havnin & útjaðarin

Jákup Sverri Kass,
sjálfstýrismaður

Hví endar alt í Havn? Grundgevingin er, at tað er nemmast, tí at alt liggur í Havn í forvegin. Og tískil er nemmast at byggja víðari uppá tað, sum longu er.

Politikarar í meginøkkinum hava ígjøgnum árin megnað at staðið saman um at fáa almennar úlógur gjørdar her, og úrtslitini eru eisini har eftir.

Tað sýnist, sum útjaðarapolitikarar á Føroya Løgtingi hava trupulleikar við at halda saman um at vinna økjum sínum flogur og framburð. Tað er hendan ósemja teirra millum, sum fyrkemur ætlanum teirra um at fáa undirtøku fyrri teirra sjónarmiðum.

Lat meg alt fyrri eitt sláa fast, at hóast eg eri valdur her í Suðurstreymi, so meini eg, at vit eisini skulu hyggja útum bógardarnar her í Havnini. Og harvið arbeiða sum landspolitikarar. Tskil skortar viljin ikki til at hjálpa í Havnini. Og harvið arbeiða sum landspolitikarar. Tskil skortar viljin ikki til at hjálpa í Havnini. Og harvið arbeiða sum landspolitikarar. Tskil skortar viljin ikki til at hjálpa í Havnini.

Nógv eru dømini um, at tá eitt land ella øki er í stórum trupulleikum, verður leitað eftir eini veldigari loysn ella fólk (Messiasloysnin), sum kundi loysa allar trupulleikarnar í einum.

Tíflak hugsan hevur ofta verið vandamikil, mergstúgvandi og forandi fyrri at lívförir spírar vóru tæðaðir, sum komnir fyrri seg kundu gjørt stóran mun. Sjálvandi er tað freistandi hjá Tvøroyra kommunu, nú at geva oljuhavni alla skuldina fyrri ta vánaligu støduna, men tað loysir ikki hennara trupulleikar. Gripast má eisini í egnan barm.

Hetta skal ikki virka sum krokodillutur frá undirritaða. Eg taki undir við, at vit frammyr menna útjaðaraøkini við

Ynskidreymar?

Steinbjørn B. Jacobsen

Hóast tú sanniliga hevði ynskt, at kunna tosað um Suðuroynna sum eina eind, kann tú ikki gera tað enn.

Her er nógv eftir, sum bert suðuroyingar sjálvir mugu gera, fyrri at so skal vera.

Nú oljuhavni ikki var lögð á Tvøroyri eru góðar grundir og stundir til at hgusa seg um og íta av nýggjum.

Óivað var tað skilagott, at Tvøroyri var við í oljuhavnakappingini, men tíverri rakk hon ikki á mál. Skilagóðar greinar hava longu verið at sæð (Jákup Joensen, Jacob Vestergaard, Dánjal Bjarkhamar og víðtal hevur verið við Hendrik Thomsen og Vi-berg Sørensen) men hinar hava verið lítið uppbyggjandi. Sjálvandi skilur tú at menn eru vónsviknir, men tíflakar kenstur plagdu ikki at bera ávøkstur.

Fleiri hava borið fram, at nú beyð Suðuroyggin ikki bótur, øll sum hon er, fór hon fyrri bakka og sjálvur nývaldi borgmeistarinn á Tvøroyri fær seg til at tosa um einar sjálvstøðugar Suðuroy. Kom at minnst til, at í 1946 hoyrdist eisini tíflakt tos, men tá skuldi Suðuroyggin vera eitt danskt amt, meðan restin av Føroyum var republik. Eisini tá var tað Tvøroyri,

siftar, um ein oljuhavn varð lögð á Tvøroyri?

Hugsi ikki at nakar er førur fyrri at svara hesum, men vit vildu so fegin trúð, at so var.

Spurningurin, sum nógv seta sær við tí vitan ein fær frá fjølmíðlunum, er um málið frá byrjan til endan var rætt handfarið?

Oljuhavni skuldi vera har samferðsluhavnin til alla Suðuroynna var á Drelnesi, sum Tvøroyri hevur tvíhildið um, skuldi vera samferðsluhavn hjá oynni.

Eisini mást tú spyrja, um tað felagið sum Tvøroyri valdi at samstarva við hevur gingið heiljarta inn fyrri at fáa oljuhavni lagda har. Tað er nú einaferð ikki nógv mikið bara at vísa á, at ein er stórur og hevur havt oljuhavn í Esbjerg.

Best hevði verið, um Tvøroyri var gingið saman við restini av oynni og samst um, hvar ein idnaðarhavn og ein samferðsluhavn skuldi liggið.

Vit kunnu skjótt semjast um, at samferðslan til oynna er ein høvuðsspurningur, men verri er kanska at finna bestu loysnina.

Alla mína tíð hevur verið tvíhildið um eina loysn, Smirlaloysnin. Skipið skuldi ganga skjótt og vera so stórt, at tað rúmaði teimum mongu bilunum og fólkunum um vikuskiftið. Bara at nevna aðrar loysnir, var sum at vísa handi brand.

At politikkur, partapolitikkur, er vavdur inn í øll

sum tosaði vegna Suðuroynna.

Um Tvøroyri hevði verið stórt og sterkt, kundi tað gagna allari oynni, men tíverri er hon alt annað enn tað. Hon er tann kommunan í landinum, sum so löggið tað ljóðar, skildar mest.

Sjálvandi er tað skilaleyst at siga, at Suðuroyggin doyrt út um ein oljuhavn ikki kemur.

Hetta verður sagt um somu tíð, sum tey gleðiligu tíðindini berast, at eitt stórt virki til 20 mans verður bygt í Vági.

Tað er lívsneyðugt, at orkan verður brúkt rætt og at kjakið er kveikjandi. Mundu allar súðir verið

almennum flogum. Men viðvíkjandi vinnuligum útbyggingum, meti eg ikki, at tað almenna eigur at blanda seg uppí. Tað hava vit longu brent okkum av fleiri ferðir. Vinnan má og skal byggjast uppá vinnulig endamála.

Men tá ið tosað verður um almennar flogur, so gevur hetta høvi til at fáa gjørt nakað við almenna virksema runt um í landinum. Talan kann verða um út- og umbyggingar innan skúla-verkið, fjarskiftisverkið ella annað.

Vit eiga at gera okkum eina heildarætlan, sum fevnir um alt landið. Eg eri vísur í, at eisini útjaðarin ikki hevði skortað við vælvild, um hann eisini bleiv tikin uppá ráð.

Eitt Føroyar uttan útjaðaran er eitt fátaekt Føroyar. Skal okkum øllum frammyr verða lív lagað, so er neyðugt at vit spreidda alment virksema út um í landinum. Og tí hugsunarháttinum takki eg fult undir við.

So lat okkum standa saman og lóggeva rættvíst, soleiðis at øll økir í landinum fáa sín part av teimum flogum, sum eisini útjaðarin er ein partur av.